

ئارى براء، وا پابرا

چەند بېرەوهرىيەكم ھەبوو ئەمشەو ويستم لە شوپىنيك كوڤيان كەمەو، ئالقە و گەويان تىك خەمەو و لە بەر خوڤنەرانى رانيم. بەلام كاك پەرويزى خورسەند (ئەگەر نەلیم تەنيا كەسە، دەكرى بلیم بەهيزترين نووسەريكە پەخشانى جوانى ئەمپروكەى بو خزمەتى بير و پرواى رابردوومان خستۆتە كار)، خستمىه سەر ئەو باوهرە كە واز لەم نيازەم بينم. ئەم چەند پەرە بە مەبەستىك كە بەسەرھاتىكى خوڤنە بنەخشينم و لەو بارەو ئىوھى بەرپزىش بدوينم. من كە دەربارەى خوڤنە دەدويم، وا بير مەكەن كە خوڤنە زۆر بە زل دەزانم، زلى دە ئارادا نيبە، ھۆى ئەمەسە كە لەو دنيا بەرينەدا دەگەل زۆر چين و زۆر تيرە ھاودەرد و ھاوبير و پروام.

خوڤنەوارم، خوڤنەوارى ئەو رۆژگارە؛ بوخۆشتان زۆر باش دەزانن چينى خوڤنەوارى ئەمپرو دەربارەى ژين، دەربارەى دين پرواى چۆنە، رادەى فەرھەنگ و زانستى بەرەو كام ئامانجى دەبا؟ خەلكى چۆلگە و بيروونىكم نە ئاوە، نە ئاوەدانى، نە گەشە، نە كامەرانى، نە وچان، نە ھەسانەو؛ ھەر پەنجە، ھەر چەوسانەو و ئاوى بينە و دەستان بشۆ.

له ناو خیزانیک گه وره بووم که هیچ که سیان له سایه ی زیږ و زوره وه نه کراون به نه جیم زاده، هیچ په گینکی نه ندای من خوینی به ره ی خوین خوړانی تی نه تراوه، له و روزه وه که مندالیم هه لبار دووه و پیگه یشتووم، تیگه یشتووم که باب و باپیرانی من تا له میژوودا گوم ده بن، گشتیان هه ژار و ناساز و دووره چاره و به له نگاز بوون.

خوینده واری و پسپوریه که م ده رباره ی شارستانیته تی پیشینانه. به شارانه وه گه راوم، به به نده نان هه لگه راوم، جیگه هه وارم زور دیون، شوینه واری که ونارانم زور پشکنیون. هه میشه بروام و بووه گه وره ترین جیی شانازی به ره ی مرقو ته و شوینه واره که ونانه ن، ته م دیواره رووخاوانه، ته م گابه رده تاشراوانه هونه رهنندی و دست په نگینی ئاده میزادی پیشوومان پیشان ده دن.

په رستگای (دیلی) له یونان به و هه موو ته رزی و به رزییه وه تووشی سه رسوورمانی کردم، واقم ورم. له ئوروپا روم و زور شوینی تر گه رام، عه نتیکه خانه ی فرم دین، کوشک و ته لاری زور له بار، کلیسای پر نه خش و نیگار، به ره می په یکه ره تاشی، کاشیکاری، عاجباتی ته ندازیاری، چی به زوری دل و دیده به ره و خوبان راده کیشن. له روزه ه لاتی دووره ده ست، له ویتنام، له کامبوج، له چین زور شتی جوان و سه یرم دین. که ژ و چپای زل، زهردوماه، له ده ست مرقو نه خه لساوه؛ به چنگه گرکی، به ته شوی دایتاشیوه، په رسگای به رز و به رین و نه خشیندراو و په نگینی له تاشه مه رمه ری سه نگین بو خوداکان، بو جینشینینی خوداکان له سه ر زوی -واتا کاهین و مه لاکان- لی سازداوه. ته و شوینه که وناریاانه به لاهمه وه هیژاترین که له پوور بوو که بو مرقو به جی ماوه، ته وی نه مدیوو میسر بوو، تامه زرو و ئاواته خواز بووم ئاسه واری فیرعه ونه کانیش بینم. ته مسال هاوین له و تاسه یه ش رزگارم بوو، چومه سه یری ته هرامه به ناوبانگه کان. له و دیواره ده رسه یکه فیر بووم که هه رگی ز له بی

نەچىن. لەو پۈژەوۈ تەمى خەياللاتى خاۋىم لە بەر پەوى، زۆر بەرزايىم لە بەرچاۋ نەوى بىۋەنەۋە. شارهزايە كەم دەگەل بوو تا سەرگوزشتە و چۆنەتتى ئەھرامانم بۆ ۋە گىپىرى.

- بەلى بە ئاغاي خۆم بلىم: ئەم ئەھرامە زەلامانە كە لامانە و ھەوت يەكېك لە ھەوتەۋانە سەيرەكانى ئەم جىھانەن، گۆرخانەى فىرەۋنەكانن ئەوساى ئەۋان خونكار و دەسەلاتدار بوون، ويستوۋيانە بە مردوۋىش جىيان خۆش بىت. گۆرخانەى ۋا دامەزىنن كە با و باران و بوولەرزە و شلىۋە و كرىۋە و تەرزە و گىرەى تاو و لەھى لافاۋ و بەلای تىرى عاسمانى دەپۋست نايە بىياتتەپىنى، بىانرېمىنى، ئەوسا مردوۋى مائە گەۋرە، شا و شازن و گىجۈلە نەجىم زادەكان تىاندا بحەسېنەۋە.

لە مەلبەندى ئەسۋانەۋە (ئەو شوپنەى بەر بەستە گەۋرە كەى لىيە) تا قاهىرە، ھەزار كىلۆمەتر - بىست كەم - مەۋدا، ھەشەدە مىليون تاشە بەردى سەخت و تەخت و زۆر زەلام بە شان و پىلى زەلامان پراگۋىزراۋە. ئەو بەردكىشانە كۆيلە بوون بە زەبرى قامچى و بە بىگار خراۋنە كار، نۆ ئەھراميان پىچ سەر گرتوون، شەشىان گىچكەن، سىشىان ئەھرامى زەلامن كە ناۋبانگيان بە ناۋ دىيادا بلاۋە.

ۋەك پىم گوتى: ئەو نۆيانە نۆ گۆرخانەن بۆ كەلاكى بە داۋدەرمان ھەنۋاى مۆمىيى تى ھەلسۋاى شا و شازن و بەچكەكانيان. ھەر دەخمەيەى كە لە ناۋ دلى ھەرەمدا بۆتە گۆرپىچەى لاشەيەك، ۋە تاغىكە لە پىنج پارچە بەردى مەرەپ لىك دراۋە، چۈريان يەك پارچە دىۋارن، يەكى يەك پارچەش لە بانە و بۆتە سەربان بۆ ئەۋەى باقل بزانى ئەم چۈر دىۋار و سەربانە دەبىچ چەند ئەستۋور و پان بن، ۋەرە خۆت بەراۋردى كە، چەندىن مىليون بەردى گەۋرەى تا دەگاتە سەر تروپكى ئەھرامەكە، ھەموو قورسى و گراناى كەوتتە سەر ئەم بانىژە و دىۋارانە، ئەۋا بۆتە پىنج ھەزار سال بەرد لە بەردى نەبزۋوتوۋە و چركە چىيە نەبىكردوۋە. شارهزا دەمى لىيە ك دەدا، ۋەك تەرسە قول داگىرسا بوو، ئەۋى دەگىگوت

نەيدەكوتەو، منىش ھەموو لەشم گۆي بوو. لە پەر و نەكاو چاوم كەوت بە چەند كۆما وردە بەردىك لەسەرىك كەلەكە كراو. پرسىم ئەو كەلەكانە چىن؟ گوتى ھىچ نىن، چەند پەھۆلىكى زۆر قوول و دوور و درىژ بۆ كۆيلە تاشەكىشەكان كۆلدراون، ھەرچى لە بىگاردا مردوون لەو پەھۆلەدا نىژراون، ئەو كۆبەرد و كەلەكانە نىشانەى ئىسك و پروسكى ئەو كۆيلە نەگبەتيا نەيە.

- تىت ناگەم بۆمى بلىئە!

- ئاشكرايە. ماوہى سى سال، سى ھەزار كۆيلە بە بىگار نىوہ برسى، دژوین، گەمار، ئەو ھەموو بەردە گەورانە لە ھەزار كىلۆمىترەوہ بە شان و پىل بگۆيزنەوہ، چەندى دەژى؟ چەندى دەمرى؟ پۆژ نەبووہ دەيان و سەتان لەو كۆيلانە لە ژىر بارى بەردى زل و قامچى و زللەى كاربەدەستانى گرژ و تىژ سەكەت نەبن. بە دەردى "شوارتر" گوتەنى: كۆيلەدارى كارىكى كرد كە چەرخ و بارى ساز نەبن، چونكە كۆيلەدارى و بىگار ھىچ خەرجىكى بۆ گىرفانى كابرارى زۆردار تى نەدەچوو. كۆيلە دەمرى، بە توون، بە قىر؛ پەليان بگرن، رايانكىشن، فرىيان دەنە قوولكەوہ، دايانپۆشن بۆگەن نەكەن، دەستەولەجىش زىندووى زۆر لەوان بەكارتر بكىشەن بەر بىگارە.

- باشە. بەلام سەبەب چىيە ئەم قرخنە بى نرخانە لە پەنا شاھان نىژراون؟!

- ئەمەش وەرامى ھاسانە: ئەھرام گۆرى فىرەونانە، ئەو كۆيلانەش ھەروەك لە ژىنا كۆيلە بوون بە مردووىش كۆيلە دەبن، لە پۆژى زىندووبوونەوہش بە كۆيلەيى راست دەبنەوہ، لەو دنياش گەرەك خزمەتى فىرەون و خزمانى بكەن، تىگەيشتى؟

- تىگەيشتم بەلام ئىتر من تۆم ناوئى، خۆم بە تەنيا دەچمە ديارى كەندە گۆرى ئەو كۆيلانەى كە پاش مەرگىش ماڤيان بۆ پەچاوە كراوہ و تا ھەتا دەبى كۆيلە بن.

له سهر كه له كيك دوژ دامام، بير و په ژاره دهوړی دام. هه یاران! ټو هه ژارانه خزمی خو من، ده گه له
كه ونه باپیرانم هاوهه ژاری و هاو بیگارین، بهرد و كه له كی سهر گوړیان ټاموژگاری و په نده بو من. كی
ده له هاونه ژادم نین؟ كی ده له هاو و لاتی نین؟ په ننگ و ولات و نه ژادیش چهنه د فیلیکی ده سپرانه بو
ټیمه یان داهیناوه تا پارچه پارچه مان كهن و گوردی خو یانمان لی بگرن.

سهر له نوی پروانیمه ټه هرام؛ به لام ټه و جار ټه و شكو و جه لاله ی نه ما، ټه مجار رقم لی هه ستابوو؛ نه ك له
ټه هرام، له گشت شوینه واری ماوی شارستانیته كه ونارا. دیواری چین، هه موو دام و ده زگای سهر پرووی
زه مین. بو دم ده ركه و تن كه هه زارانی له گوین خو من سازیان داوه، هه ركه س له ټه ركه بیگار و چه وسانه وه
كو لی داوه، گیانی داوه؛ ټه ویش وه ك فور له چینی دیوار خراوه، یان ټاوا ژیر چال كراوه. شارستانی و
ټاسه واری پیشینانم هاته بهرچاو، گوړه و نووزه ی زوردار و زورلیكروانم هاته بهر گو، هه لیدان و
جیتودان بوو، هه پارانه وه و گریان بوو، له گه له كاروانی كویلاندا كه بو كار ده یان ټاژو تن، باب و باپیرانی
خو من دین. وپرای هه موان له ژیر بیگاردا ده مردن، له كاتی ټاویلكه دانا به حاسته م نووزه یان ده هات،
ده یانگوت چینی زورلیكرو لیك جیا نین و هه موو بران.

گه پامه وه خه مخانه كه م كه ناوی میوانخانه بوو، بو كلو لیک له و هه زاران كلو لانه ی كه نه مناسیون و برامن،
نامه م نووسی، ټه مه ش ده قی نامه كه یه:

- برای به ناهه ق كوژراوم:

ټو رویشتی به لام دوای ټوش ټیمه ی هه ژار بناغه ی شارستانیته گپ و قه به مان دامه زرانند. له دوای
ټوش قامچی به ده ستان له په ستا ټاسو گیان ده دا و ده هاتنه ویزه ی بی هیزان. له دی، له شار، كو ده کراین و
ره پیچه ك ده دراین، جه له ده کراین، شه ته ك دراو بو كار ده براین، کاری بیگار، بهردی زلیان پی ده کیشاین،

وارشيان پي راده كيشاين. كۆشك و تەلار بۆ زيندووۋەكان، گۆپرى گوشاد بۆ مردووۋەكان. بە شان و پيل وەشاندى ئيمەى گيرۆدەى چارەپەش دروست كران. بەلام كۆشك و قەلاى بەرز و گۆرخانە عاجباتييهكان كە دەبوونە جىجەسانەوۋەى زۆرداران، كەس ئيمەى وەبىر نەدەھات. ھونەر، ھونەرى ئەوان بوو، ئيمەى رەنجدەر و خاكەسەر ناومان لە ناو ناوان نەبوو، كارمان لە بەرچاوان نەبوو، كەس بە بىرى دا نەدەھات كە رەنجى بېوۋەرى ئيمە ئەو دەزگايانەى سازداوۋە و بەشمان وەژىر لىچ دراوۋە، بە دەردى كورده گوتەنى: «كالە دراو چى پى نەبراوۋە». بەلام برا گيان! لە دواى تۆش جگە لە كارى بېگاريش، قولەچۆماخى زۆرداران ئيمەيان لە لادى و شاران كۆكردهوۋە، چەكيان پى داين، ناويان تىداين، بە شات و شووت فرىويان داين، نارديانينە شەپرى دوژمن، كام دوژمن؟ دوژمنى خۆيان، ئيمە خۆ بە كوشت دەين بۆيان، كى بكوژين؟ ئەوانەى قەت نەمانديون، بە دەستى كى بە كوشت بچين؟ ئەوانەى نەيانناسيوين، كى دەبوو يەكتر بكووژن؟ ئەوانەى وەكوو خۆت و خۆم بى دەستەلات و ھەژارن، ئەم كوشت و كوشتارە بۆچى؟ ئەم ھات و ھاوارە بۆ كى؟ بۆوانەى زل و زۆردارن، دانىشتوۋى كۆشك و تەلارن، لە ساپەى ئيمە بىكارن. شەر لە سەر چى؟ لە سەر ئەوۋە ئيمەى كۆيلە دەس بە دەس بين «شەر لە سەر لىفەى مەلايە»، زۆردارى كام لا سەر كەوت، تالانى ژىركەوتوو بەرى؛ ئيمەش مالى

تالانی بین، خاوهن زوریک بیتته جیگای مفتە خوړیک، بینگاری ئەو بو ئەم بکهین، بەرباری هەر باری بی، پالانە کهمان بگۆری. دەچوینە شەر دەیانکوشتین، دەمانکوشتن، باوک و داکی زەمین گیر و لەکارکەوتە ی کۆختەدا بە جیماومان چاوه چاوه بوون بچینهوه، زەوی وزار داچینینهوه، ئاوه دانی بی خودانی سووتیندراوی تیکدراویان سەرلەنوێ ئاوا کەینەوه. بەلام هەیهات.. لە سەد ئاوات یەکی نەدەهاتە دی. کێ دەکوژرا، بی کیل و ناو لەو چۆل و هۆلە دەنیژرایان لاشە کە ی بوگەن دەبوو، کە سیش نەبوو رەحمەتیکە بو بنیری، فرمیسک و داخ بەشی دایکی زگ سووتاو و خوشکی برانە ماومان بوو. ئەگەر دەشکاین، ئاوروچوو بووین، کوندەبوو بووین، بەر تف و نەعلت دەکەوتین، خو ئەگەر سەریش دەکەوتین، شانازی بو سەرکەردە بوو، نیشانی قارەمانەتی بو تیمسار بوو، بو سەردار بوو، بو کابرای خاوهن بینگار بوو. ئەوی لە کۆولە کە ی تەریش نەبا، ناوی هەژاری بەکار بوو.

برای فیرەونان گازه کەم!

ئەو فیرەونە ی تو دەتاسین، هیچیان نەمان، دنیا گۆرا. بە گفتی وریا و پیتۆلان عاده میزاد پیشرفتی کرد، بەردکیشانی نیوان قاهیره و ئەسوانیان بە هیچ دانا، گوتیان لەش هیچ کارە نییه، هەر گیان شەرته؛ گیانت پاک بی، کارت چاکه، ئەشی گیانمان پەرورده کەین، خوا بناسین، بیپەرستین، بو خواناسی و پەرستن دەبی لەش فیره کاران هەستن، هیچ نەوہستن، پەرستشگایان دروست کەن، شوینی وا بن، شایانی شانی خودا بن.

ئەگەر جارێ ئیمە کۆمەلی هەژاران بە ناوی فیرەونانەوه ئەرکی

بینگارمان ده کیشا، بهرد و کهسته کمان ده کیشا، ئەمجاره به ناوی خودا خراینه بهر بینگارهوه، دیسان به زۆر ناچار کراین گابهردی زل به شان و ملان راگوئیزین، ئەگەر تینووین، ئەگەر نیزین، ئەگەر وهستاو و بی هیئین، گلە نه کهین، ورته مان له دەم دهرنه به، گازنده له کاری خودا ناره وایه و زیانی دین و دنیا به. کۆشک و سه سه رای چه ند نهۆم، به رهنجی شانی خۆت و خۆم سهریان گیرا، بهردی گه وری سپی و که وه و سوور و زهردی په رسگیان له هه شت سه د و مه شه د ملیۆنی تیپه راند، کاری له ژماره دا نه ما، هه زاران ئەهه رام دامه زران به لām ناویان ئەهه رام نه بوو، ناویان نرا: مه عبه د، هه یکه ل، په رستشگا، گونبه ز و قسنی ته رز و قۆز بۆ چاک و پیرانی پیروژ.

مه سه ل ده لئ: «به که ریان گوت مژده ت لی بی کورپ بووه، گوتی باره که م هه ر باره». چه ندین چه رخ له و دهرده شدا تلاینه وه، بی وچان ده چه وساینه وه، به لām له ناو به رد کیشانا، له جهرگه ی ناوشان ئیشانا سه رکاران بۆ ناو تیدانمان وایان به گویمان دا دابوو: ئەو خودایه ی که ئیمه خانووی بۆ ده کهین و بۆخۆی له ژووری عاسمانه، فریاره سی بیچارانه، ده رمانی دهرده دارانه و ده هانای زۆر لیکراوان دیت. له باتی مزی رۆژانه له وچانی شه وانه دا و بهر له کاری به یانانمان چاومان ده برپیه عاسمان و له بهر خوا ده پاراپینه وه: خوا به بارمان زۆر گرانه هه لینه گری، منالمان له برسان ده گری، بهر چاومان تاریکستانه، رووناکیه کمان نیشان ده.

له لای هه یکه ل و مزگه وت ده نگ داکه وت: مزگینی له لانه وازان! خوا پیاوی دلپاک و چازانی راسپاردوون، پیتی سپاردوون لاگیری لیتقه و ماوان بن. خۆشی خۆشیمان تیکه وت، بزهی کالی هومیدی تال قانه قدیله ی لیتی داین، چاوی پر و شوو براومان بۆ ئاسۆی دووری ده پروانی، زۆری نه برد پیمان زانی، که پیاوانی عاسمانی له سه ر زهوی ده خولینه وه، چونکه راسپارده ی خواشن ناویان لیناون پیغه مبه ر.

زه رده شت، مانی، بوودا، کونفشییووس، فلان، فیسستار به رواله ت بۆ

چاره‌پەشی ئىمەى چارەپەش دەكۆشن. سەرچاوان ھاتن، بەخىرىين. ھاتن چىيان كرد؟ سويندەكە بە برايه تيمان ھەر لووتيان پيدا نەھىناين، ھەزار و لىقە و ماوى چى؟ ربه و گەزى چى و جاوى چى؟ دواى دل دانەوہ و قسەى خۆش، گف و بەلئىنى والا و پۆش، دەستورى بىگارىان ئەدا و رىگەى كۆشكى زۆردارانىان ئەگرتە بەر.

كۆنشىووس ئەو پياوى زانا، ھەزار وتەى جوانى رانا. ئىمەى كرده ھۆگرى خۆى، كەچى بۆخۆى خۆى كرده پياوى دەربار و لە تەلار پالى داىەوہ، دەگەل شا و شازادەكان دا دەچوہ نىچىر، ئىمەى زویر و بى پىرى ھەر لە بىر نەما.

بوودا نەجىم زادە و شازادە بوو، تەرکەدنیا و ئازادە بوو، دەستى لە ژيانى خۆش بەردا، خلتەى زولمى لە سەر دەردا، پەند و ئامۇژگارى باشى كردين، پاشان چى كرد؟ بۆ نىروانا دۆزىنەوہ بى ھەست خۆى لى دزىنەوہ و بەجىى ھىشتىن. سەرئەنجامى ھاتنەكەى چى؟ ھەزاران خودابەردىنە، ھەزاران ھەيكەل و مەعبەد، سەدھەزاران مەلا و كاهىن بە رەنجى شان و پىلى مە ساز دراون، تىر كراون، ھەرواش ماون و ھىچ كاتىش دواپراو نابن.

زەردەشت لە رەخ گۆلى ورمى ھەستا، نامەى ئازادى لە دەستا، بەلام ھىندە رانەوہستا بە دەرد و مەرگمان رابگا، بارى لارمان راست كاتەوہ، تۆزىك بە سەرمان كاتەوہ. بە پەلەپەل شەقامى بەلخى گرتەبەر، لە دەربارى گوشتاسبدا پالى داوہ و پرووى نەكردەوہ ئەم ناوہ. دەزانى چى بۆ جى ھىشتىن؟ بىنگار، بىنگار، ئاتەشكەدە دروست كردن، دار و ئاوردوو بۆ بردن ھەتا مردن، مىزى گاي زەرد و ئەسپەندەر، بىگارى لە پادە بەدەر. ئەمە بىجگە لە باج و خاوە سەندىان. نان و بەرگى موغ و موپىد و موغبەچە و ھەزار جۆرە لق و وەچە كەوتە سەرمان، زۆردار گۆشتن و قەلەو بوون، نزار ھەر كز و لەجەر مان.

مانى پەيدا بوو، ھەتا بوو باسى تارىك و پروونى كرد، لە تارىكايى ترساندىن، چۆلەچراى بۆ داگىرساندىن، گوتەمان ئوخەى بە خـواچـا بـووتـارى و

خه ممان له بهر رهوی و زولم تارا له سهر زهوی و پرووناکیه کمان بو پهیدا بوو.

با بزاین مام پرووناک چی کرد؟

باس و خواسی پرووناکایی به ئه سپایی وه ک توماری به قاقه زیک پینچایه وه، کردیه دیاری بو شاپوور شاکه ی خونکاری، کرا به ئامپهاله ی زوردار، له کاتی گه مه و یاری دا له جیژنی تاج گوزاری دا دیوان پازینه وه ی شا بوو. له جهنگ، له راو، بو شه پ و گه پ له ته کیا بوو، له سهره ندیب و به لخ و هیند به کوشتی داین هه تا شکاین، ئه وسا فرمووی: ههرکی له شه پ ژیر ده که وی و له بهر دوژمنان ده په وی، توره مه ی تاریکستانه، کیش زور پیاو کوژ و زانایه و له تبهردان سهرده که وی له پرووناکایی گوراوه و پالی داوه به خوداوه.

ئه ی هه ناسه سارد ههر خو مان! ئیمه ی زه بوون و بارکه وتوو که هه می شه تیک شکاوین، ئه گه له کار خه له ساوین، له شه په شارا کوژ راوین، واتا له ره شی خولقاوین و ناشی ههر بیر له پرووناکی بکهینه وه.

برای له بیگارد مردووم!

ئه گه تۆ له ژیر بیگاری فیرعه ونیک و دووان دا مردووی، ئیمه ی خزمت له خزمهت هه زاران فیرعه ونی تازه کل دا چه وساینه وه، چه ماینه وه، له بهردکیشان، له بهردکیشان پشت جدهو بووین، بی بره و بووین. خونکاران، سه تان هه زاران به ناوی خوا، به ناوی دین، له فه له ستین، له هیند، له چین، چین چین عاره قیان پی پشتین، له ژیر بیگاریان دا کوشتین، به هره ی رهنجی ئیمه یان خوارد، خوشیان رابوارد، خوشیان ته واو له ئیمه بوارد. هه زاران سال ئیمه ی پۆله ی تاریکایی له باریکایی پساوین، هه رتاوه له م لا و له ولواوه گزیکار سه ریان هه لداوه، به وردی تیان روانیوین، به به سته زمانیان زانیوین، دیویانه که وی کولیوین، بو نه مانخون؟ هاتوون خو یان لی گوپریوین، بهرگی فش و فوول و هه راو، کولکه و ریشی شان هه کراو، به زیره و چه ند لیزگه مووروو، لیمان که وتوونه لای ژووروو. ورته و سرته ی - که ئیمه ی ساده تینه گه یین - له بهر خو یان ورتان دووه، گیژ بووین

گنیزتیشیان کردوین. پیکی زورنای پیشینه‌کانیان گوڤیوه، به نه‌زمی تازه داهاتوو ده بلویریان تووراندوو، چونی خو‌یان گهره‌کیانه ئیمه‌یان هه‌لپه‌راندوو، هه‌تا به خو‌مان زانیوه توڤیکیان به سهردا داوین، راو کراوین، زور به هاسانی گیراوین، له بهر ده‌ستیان بی‌چرپه و هه‌ست تا مردووین و له کار که‌وتووین، ههر خوراوین و چه‌وساوین، جاروباره‌ش ئه‌و راوکه‌ره فینلبازانه به نازانه له سهر خواردنی نیچیران تیک‌گیراون، لی‌براون راوکه‌ر راوکه‌ر بپرته‌وه و له هه‌ژار کپروسانه‌وه به تنیا بمینتته‌وه. ده‌ستیان له کار پی‌به‌رداوین، ده‌نگ دراوین بچینه‌شهر، شهری من‌خۆر ده‌گه‌ل من‌خۆر، شهریش به ناوی خه‌زاوه، خه‌زا له پای‌بت، له پای‌دین، بو‌بلیسه‌خۆش‌کردنی ئاته‌شکه‌ده. ئیمه‌ی کارگه‌ر، ئیمه‌ی وه‌رزیر، ئیمه‌ی سه‌رچاوه‌ی خی‌ر و بی‌ر، چاری ناچار ئه‌بێ به‌هه‌وای شه‌رخوازان خو‌ینی یه‌کتری برێژین.

ئاری‌ برا! با‌بۆت بیژم‌ چۆن‌ رابرا.

پاش‌ چوونی‌ تۆش‌ به‌هه‌زاران‌ دیر و مه‌عه‌د و هه‌که‌ ئه‌هرامه‌کان و پتریش‌ به‌ بێگاری‌ ئیمه‌ی هه‌ژار سهری‌ گیرا، نان و خوانی‌ سه‌ده‌هه‌زاران‌ له‌ بیکارانی‌ گزیکار‌ ئیمه‌ دامان. سه‌رباری‌ کار، خو‌ین و گوشتی‌ خو‌شمانیان‌ پی‌ره‌وا‌ نه‌دین، کورمان، کیشمان، ده‌کران‌ به‌ قوربانیی‌ بتان، سه‌ریان له‌ سهر سه‌کزی مه‌عه‌د و مه‌زه‌ح ژئی‌ده‌کرا، خو‌ینیان‌ ده‌پرژا، ده‌یانگوت‌ خوا‌ تامه‌زرۆی خو‌ینی هه‌ژاره.

برای‌ له‌ خا‌کا‌ پرزوم!

ئه‌گه‌ر ئیستا‌ بژیته‌وه و له‌ بن‌ به‌ردان‌ وه‌ده‌رکه‌وی، کاروانی‌ خو‌یناوی ئیمه‌ی‌ خزم و هاوکارانت‌ بیته‌ به‌رچاو، یان‌ گوئی‌ له‌ چیرۆکمان‌ بگری، بو‌مان‌ ده‌گری، داده‌مینی، راده‌مینی، تیده‌گه‌ی‌ که‌ ئیمه‌ی‌ پاش‌ تو‌ هه‌زاره‌ینده‌ی‌ کو‌یله و به‌نده‌ی‌ فیرعه‌ونه‌کان‌ چه‌وسینراوین، په‌تینراوین و بی‌سووچ و تاوان‌ کوژراوین. ئیمه‌ سه‌ربازی‌ فیرعه‌ون و قاروونانی‌ زه‌مانه‌مان‌ قوله‌ کو‌یخای‌ خواکانیش‌ خواردووینان. سی‌به‌ش‌ له‌ پینج‌

به‌شـــی ئیـــران - ئـــاوی و به‌ژ و ده‌شـــت و که‌ژێ -

ببوه مولکی موبید و موغو ئاورگ و ئاورخۆشکه‌ران. به ناوی ئاهووره‌موزدا، به ناوی خوای تاریکی و پروناکایی ئیمه‌ی نه‌گه‌ت - خۆتاسایی - پروناکیمان به چاو نه‌دیت، تا مردن بینگارمان ده‌کرد، کیشمان له ژیر ئه‌رکا ده‌مرد ده‌خرايه ناو بۆدپړیکه‌وه، به یه‌کی زیندووی به‌کارتر جیگه‌یان پر ده‌کرده‌وه.

چوار له پینج به‌شی ئوروپا پاپ و که‌شه و کاردینال و ئەسقه‌ف و شه‌ماس و فریر به ناوی یه‌سووع و ماری بریان دابوو، مولکی خوا بوو، له ناو خۆیان به‌ش کرابوو، به‌ش خوراو ئیمه‌ی هه‌ژار بووین، ئیمه‌ی کریکار و جووتیار، پروت و نه‌دار، ئەوه هیچ که به‌شمان نه‌بوو زاتی ئەوه‌نده‌شمان نه‌بوو به‌ش داواکه‌ین. هه‌ر له بيشکه‌وه هه‌تا گۆر گویمان پر بوو له باسی ژيله‌مۆ و ئاگر، ئاگری دۆزه‌ق، چزووی دوو‌پشکی کلک‌پان، مار پیوه‌دان، له‌گه‌ل سه‌تان قسه‌ی نه‌سته‌ق و په‌ق و ته‌ق. هه‌رچی ده‌کری کاری خواجه، خوا لای وایه، بۆ بۆره‌پیاگ وا خاس‌تره له‌گه‌شه و خۆشی بی‌به‌ش بی، چاره‌په‌ش بی، نان و ئاو و جلک و پیللاو بۆ کوپخای خوا و نه‌جیم‌زادان به‌ره‌م بێنی و به‌به‌شی بی‌به‌شیه‌که‌ی خۆی قنیات بکا و بساچینی، نه‌بۆلینی، پیاوانی هه‌لبژارده‌ی خودا نه‌تۆرینی و دین و ئیمان نه‌دۆرینی. ته‌نانه‌ت بۆ نه‌گه‌تیمان، ئەوه‌ی وه‌چه‌ی هه‌ژاریش بوون، کاتیک ده‌بوونه‌ خوینده‌وار و زانا و به‌کار، له‌خۆمان ده‌ته‌کانه‌وه، ته‌کیان ده‌دا به‌ته‌کی زۆرداران‌ه‌وه و هۆره‌ده‌بوون له‌قه‌لشینمان.

زانا و دانای وه‌ک ئه‌ره‌ستوو، گه‌لیک زانای تریش وه‌ک ئەو، بنیاده‌میان به‌چه‌ن‌دین چین دابه‌ش ده‌کرد، گوايه خودا ده‌سته‌یه‌کی بۆ پاشایی، کۆمه‌لێکی بۆ زانایی، په‌وه‌یه‌کی بۆ کوپخایی قور شینلاوه و خپری داوه، زۆربه‌ی زۆریش که‌ په‌مه‌کی و حه‌شام‌تن، بۆیه‌ی کردوون خزمه‌ت به‌و سی‌جونه‌بکه‌ن. ئەگه‌ر ئەو زۆربه‌ به‌رباره‌ نرکه‌ بکا و له‌په‌نجده‌ران خۆ ب‌دۆزیته‌وه، پیس و بی‌فه‌ر و دزی‌وه و له‌

به زهیی خودا بی به شه. کارمان گه یشته راده یه ک وایر به رین، خواش دژی هه ژاران و لاگیری خاوهن زوران و دهستی ده گه ل گه ل خوران.

له ناو جه غزی ناهومییدی خولمان ددها، تلمان ددها، ئاواته خوازی و هومییدی پرزگاریمان جار له دووی جار وهک به فری پار ده توایه وه. که چی له پر و نه کاویک گو یچکه مان زرینگیاه وه. قاو داکه وت: مژده له بی ده سه لاتان! پیغه مبه ریک له شاریکی پر له بت و بتخانه وه په یدا بووه، ده لی خوا منی ناردووه ده هانای لیتقه و ماوان بیم، با بچینه لای.

ئیمه ی ژیرده ست، ئیمه ی بی ده ست، سه ری زمانی خومان گه ست. هه یاران! ئه و پیغه مبه ره ش وهک ئه وانه ی جاری جاران نه کا فیل باز و پیاو خور بیت، به ناوی خوا ئیمه بخوا و له باتی پرزگارکردنمان توق و زنجیریکی تازه بخاته مل و گه ردنمان.

گوتمان ئه م پیاگ خاسه نوییه خه لکی کوئییه؟ شازاده یه؟ به گزاده یه؟ چ کاره یه؟ ئاخو به کیمان بفروشی، کام بیگارمان لی زیاد ئه کا، ئه مجاره کی ده ماندوشی؟

وتیان: نه خیر ئه م پیاوه پیاویکی تره، له بنچینه ی هه ژاران، به سیویه تی هاتوته ئه م جیهانه وه، زوربه ی ژیانی - به نوجوانی - به شوانی گوزهراندووه، ئازه لی له وه راندووه، خوی هه ژاره، کریکاره، له دهردی مه ئاگاداره، خوا هه ر بووه ی ناردووه به چاره ره شان بچاری.

- قسه ی چیه؟

- قسه که قسه ی خوی نییه، قسه ی خوایه. ده لی خوا رایسپاردووم پیتان بلیم: باوی پیاوی زیردار و زوردار به سه رچوو، پوژر پوژری چه وسینراوانه، بیگار و کرووسینه وه ی بی دهره تانان تاوانه. زل و قرخن، خه په و ورگن، رهش و سپی و بوور و چلکن، کهس له کهس گه وره تر نییه، هه موو له کن خوا وهک یه کن،

سهرزه وینی

پان و بهرین به که له پوور بو ئه وانه جی ده مینێ که پیاو چاکن و پیتی ده چارین. له رۆژی زیندوو بوونه وه به کهس نالین تو کوری کچی؟ له کام تیره؟ نه جیم زاده یان بۆره پیاو؟ ههر کرده وه دیته هه ساو. تو له ی کۆله له شاخ دار ده سپنریتته وه، پۆلای زۆرداری ناله بار به هالاوی سزای خوا ده توینریتته وه.

گوتمان: قسه چی تیناچی، بیسین و ئاکار و کرده وه کانی هه لسه نگینین.

چووین و دیمان: بنیاده مه خو مانه یه ک، خانووه که ی کۆخته ی قورینه، به مۆره و چینه و هه لاشه، له مالی کهس جوان تر و گران تر نه. بی باوه شین له و گهرما یه رایه خێ گه لای خورما یه. بی ته نته نه و بی سه نسه نه و بی خزمه تکار، بۆخوی کاری خوی پیک دینێ.

دیمان وتار و کرداری به رانه رن. بیلال کۆیله یه کی خه لکی حه به شه و برش و رهش، له جه ره گه ی یارانێ ئه ودا پایه به رز و خاوه ن به ش بوو. سه لمان ناویکی ئیرانی کۆنه کۆیلکی ده ره به ده ر، کرابوو خزمی پیغه مبه ر و زۆر له سه ر بوو. ئه بوزه ریکی غیفاری پی خوا س، بی کراس و کهس نه ناس و چادر نشین، ببوو یاری خۆشه ویستی، سه تان و هه زاران و له هه ژاران و بی ناوان خرابوو نه ریزی پیاوان و ببوو نه نازداری باوان. باوه رمان هات که ئه و پیاوه له لای خواوه بۆ چاری ده ردی هه ژاران ناردراره و جگه له و، کهس چارمان ناکا.

له موبیدان، له خونکارانی ساسانی ته کیمه وه، به سینهباز خووم هاویشته ناو دالده ی ئه و دینه نوییه، له گه ل ئاپۆرره ی ره نجده ر و خاکه سه ر و رهش و پرووت و قول و کۆیله و ده ره به ده ران - له ژیر ئالای ئیسلامه تی - هه سامه وه، برایه تی و به رانه ریه به ره ی مروف - له سایه ی دینی تازه وه - تازه لای کرد به لاهمه وه.

گوتم ئوخه ی ئاواتی هه ژاران پیک هات، کارمان ریک هات.

به لام داخ و هه زاران داخ، ههر له دوا ی وه ی مانگی گه شی ژینی ئه و هه ژار په روه ره گه وه سایه چه وه ره له و دیو ئاسوی رواله تی په نای گرت. ورده ورده و به ره به ره که وتینه وه ناو تاریکی و له جه ری و ناوقه دباریکی و چووینه وه سه ر ده قی پیشوو، ئه رک و بیگاری بی تیشوو.

برای له ناخی ئاخاش به داخم!

ئه گهر بۆرهی دهورانی کهونارا چوو بوون، بازهی تازه به ناوی دین و دینداری، پڕ و شوینی کهونیان په چاو کرد، تیر له کهوان، شیرهه لکیشاو به دهشت و دهرا بلاو بوون، له پاش کوشتاری خویناوی، ههست و نست و پوخت و خاویان به تالان برد، ژن و کیژ و پیاو و لاوی نه کوژراویان کرده یه خسیر، مل به زنجیر، به پراکیشان دایه پیش و له باژێران به غه ربیی فرۆشتیانن، بووینه دیاری دهستی کوپخا بۆ سهرداران، بووینه ئازهلێ ئال و گوڤر بۆ فرۆشیار و کرپاران. می دهخرانه هه ره مخانه و نیر ده کرانه زه حمه تکیشی به خوڤایی، ناویشیان له و کاره نابوو: عه دالهت خوایی خودایی.

کاکۆ! ئه گهر تو فیرعه ونیکت دیت، بیگاری فیرعه ونیکت کرد، ئیمه هه زاران فیرعه ون به ناوی خه لیفه ی خودا، خه لیفه ی پیغه مبه ره که ی، خه لیفه ی خه لیفه کانی - ئاوی ئاوی که رویشکه که - هاته سه رمان، به زه بری شیر دیسان خراینه وه بهر نیر، په نجی سالمان به ناوی سه رانه و زه کات، به ناوی خیر و هه سه نات کو کرایه وه. بۆ خو شمان له گوند، له مه زرا ئاره ق رشتن، له ژیر بیگاردا خو کوشتمان بۆ مایه وه. چینی هه ژار، چینی نزار ده م له پووش و هه ناسه سارد به ده رده وه ده تلا په وه و که س ئاوری لی نه دایه وه.

برام! دلته هه ره به خۆت نه سووتی. ئیمه گه لیک پتر له تو ده ردمان کیشا، به ردمان کیشا، کو شکی که سک، مزگه وتی شین، بورجی سپی و سووری سه نگین و په نگین و چهنه چین له شام و به غدا و قاهیره و ئهنده لوس و مه لبه ندی زۆر و زه به نده ی سه د ئه وه نده به شان و پیلی کلۆلان به ناوی خواستی خواوه هه لچنان و سه ریان گیرا.

دیسان وه کوو مه ری بی شوان له بیابانی سه رگه ردانی دا مامه وه، خو لامه وه، چه وسامه وه، ده ره تانم به دی نه ک

بۆ كۆي بچم؟ پروو له كۆي كه م؟ بچمه وه لای موغ و موبید؟ - مار هەر ماره - ئەوانیش دەمپرووتیننەوه، ئەوانیش بە ناوی یەزدان دەمخۆن، دەمكرووسیننەوه.

بچمه بەر دالدهی ئەوانەى دەلین ئیران له داگیرکەر پزگار دەکهین؟! جا بە من چی؟ پيشینانمان گوتویانە «بۆ بى هیزی دەستەوستان گەرمین و کویستان هەریه که»، ئەوانیش نەوه و نەتیجەى ئەو گورگانەن که هەزار سال ئیمەیان خوارد، له مافی ئیمە خویان بوارد، گەرەکیانە چنگالی هەلکرووزاویان، پەروپۆی هەلپرووزاویان بە شەلتەى گوشت و خوینی مه، دووباره بسوژیننەوه. چرنوکیان درێژ بێتەوه، تووک هەلەسوون بێتتەوه، بشیشینەوه جەستەى گەل، گەلى هەژار بچتەوه بەر بار و بێگار. بۆ من ئەگەر پەمەزانە و شەشەکانە بەشم هەر ژەم و نیوانە. ئەگەر گورگە ئەگەر سواره، یەکه بۆ بەرخى بێچارە. ئەگەر من هەر بێگار بکه م، فەرقى چیه بۆ مزگەوت یان بۆ ئاورگە کار بکه م! زۆرکەس له پاش پیغەمبەرىش بە ناوی ئیسلامەتییه وه - بە قسەى خویان - بۆیه هاتوون ئەوى پیغەمبەر بە نیاز بوو بۆ داماوانى دەکار کا و دەردى دەردەداران چار کا، ئەمانە نەپیسیننەوه و هەتا سەر له سەرى پرۆن و بە ناوی ئەو ئیمە نەخۆن، که چی - له چاره پەشیمان - له هەزار، یەکیان راس نەبوون و له گەل هەژاران خاس نەبوون، تاکە تاکە یەک هەلکەوتوون که بە گیان و دل لپراون لایەنگیری هەژار و ليقەوماوان و دژی زۆرداری و تاوان بن؛ بەلام سەدە حەیف و مەخابن! ئەوانەى بۆ ئیمە چا بن له بەرانبەر بەرەى گەل خۆر و زۆرداران که بەهیز و فیله زانن بە هیچ ئاوایهک ناتوانن بە ئاواتی پیروز بگەن، هەژارخۆر له ناویان دەبن.

بۆ نمونە یەکیک له و پیاوه دلپاکە هەرەچاکانەى بۆ تیرەى داماوان ژیاوه و لپراوه له چنگ گورگانمان خەلاس کا و سەر و مالى خوێ و منالى بۆ پەزای خوا و پزگارى ئیمە داناوه، عەلى بووه.

عەلى كى بوو؟ خزم و کەس و زاوا و یاری پیغەمبەر بوو، له ئازایی و زانایی دا بلیمەت و بى وینە بوو. بەو هـونەر و جەوهەرەوه وهک مـن، وهک تـۆ ئەرک دەر و کـارگەر بوو.

عەلى لە سوقرات ژيرتر بوو، بەبیرتر بوو، بەلام بەرھەمی بیرەكەى، نەك وەك سوقرات بۆ چینی ھەلبژاردەى بى، بۆ ئازادى و پزگارى ئیمەى كزى باركەوتوو بوو. لە وتاردان "دیموستنس" تاي نەدەكرد، بەلام وەكوو "دیموتنس" من من و خۆم خۆمى نەبوو. خۆى ھىچ كاتىك لە بىر نەبوو، ھەرچى دەگوت بۆ ئیمە بوو. لە "بوسووتە" دەمراست تر و دەمپاراوتر بوو، بەلام وەك ئەو لە دەربارى "لوئی" خۆى نەكردبوو ھەربار و بە خونكارى ھەلنەدەگوت. دەھاتە دەر، لە ناو چینی دەر بەدەر و خاكەسەردا قسەى دەكرد، ئاورووى فیلبازانى دەبرد. مێژوو دەلى: "سپارتاكۆس" بۆ پزگارى قولى پەشەكان جەنگاوه. بەلام عەلى بۆ ھەموو بەش خوراوانى دىنای فراوان كۆشاوه، لە سەر مافى لە دەست چووى وەك من و تۆ لە پرووى زۆردارى داگیركەر پاپەریو، شیرى لە كالان كىشاوه و دەگەل نەياران جەنگاوه. عەلى وێژەر و وێژەوانىكى سەرتۆپى دەورانى خۆى بوو، بەلام نەك وەكوو فیردەوسى كە لە ناو شىست ھەزار دىردا تاكە جارىك دەبارەى ھەژارىك بدوى: كوتك وەشین شوپش بكا و سەر زۆردارى ھەزىا و مار پان كاتەو و لا لە ھەژارانى خزمى بكاتەو، بەلام ماموھستای چلكاوخۆر ئەو كارە پیاوانەى كاوش بە نیوھ چل بەجى دىلى و مەگىرانی بە بەچكە زۆرداران دەكا، كارى كاوھى رند و پەسەن بە فەرەیدوونى ناپەسەن كە لە بنەمالەى گورگانە تەواو دەكا.

شيعرى عەلى، وتارى جوان و پەنگىنى وەك لافاویك پووش و ئاومالكى خەمگىنى لە چەوساوه و لىقەوماوان پادەمالى، بەرگى دزى و گزىكارى لە بەر گورگانى خورى پۆش دادەمالى.

عەلى كە دەلیم زانا بوو، وا تینەگەى وەك كاهىنانى دەورانى فیرەونەكان، یان وەك مەلا و شىخ و سۆفى و موجتەھیدانى ئیستا بوو؛ بە نازەو، بە جلک و بەرگى تازەو، پتەو، قەلەو، لە پالەوپشت پال داتەو؛ ھەر بىر لە زىر و زىوى زۆر، لە چىشت و لە نان و پىخۆر بكاتەو. جگە لە خۆى و كور و خزمانى

خ

بیر له هیچ شت نه کاته وه. ئیمه ی باجدەر و په نجبه ریش له بیره خوئی بیاته وه.

عهلی به برینی شیره وه خه لسانی خوین، نوینی له بوری، له کوین. که ده بیستی ژنه جووله کیکی هه ژار زولم و ناهه قی لی کراوه، هاوار ده کا: ئای له م شهرمه نارپه وایه! پیاو ته گهر له حه یفا بمری نابی که س سه رکۆنه ی بکا. عهلی له ناو چینی نه دار هه لکه وتبوو. زانا، وشیار، ئازا، به کار، ده ست و دل پاک و ئاکار چاک، له پئی بژیودا خه باتکار.

به لی زور زانا و دانا بوو، به لام نه وه ک ئه و زانایه ناسراوانه ی که من و تو ناسیومانن و ده یاناسین. زانان، به لام هیچ کاریکیان له ده ست نایه، ده ست به کارن به لام له باری نازانن. ته گهر زانا و به کاریش بن، پیایو شمشیر و ه شاندن نین، ته گهر زانا و ده ست به کار و ئازای شهرن، ده ست و دل و داوین پاک نین، ته گهر ده لئی خواپه رستن، خواشیان ده وی خورماشیان ده وی، ئه وه ش هه رگیز ریک ناکه وی.

عهلی به و هه موو جه و ههر و هونه ره وه که له هه موو لایه که وه خوئی تاکه سواره ی مه یدان بوو، خواپه رستی به راستی بوو، جگه له خوا و جگه له هه ژارانی لیکه و ماو که خزمه تیان په زای خواپه، بیر له هیچ نه کرده وه. به رگی جهنگی له ریگه ی خوادا پۆشیوه و له سه ره قی ئیمه ی هه ژار شه ره تی مه رگی نوشیوه. عهلی خه باتکار و پاله. په نجی ده دا، به هره ی په نجی بو یارانی هه ژاری بوو، که ریژکه نه، پاچ و قولنگ ده وه شینی، ئاو ده ردینی، خزم و که س له خو شیان ده تریقینه وه، به لام عهلی مه ودا نادا، ئه و دلخو شیه هه تا سه ر بیت، ده لی مژده بو خزم و که س و کاری من که له م ئاوه تنو کیکیان به رناکه وی، ئاوی ژیرزه وی مه دینه بو ئه و تینو وه بی تینانه س که ده ست کورت و به له نگازن و ئاو خوازن و توانای ئاو کړینیان نییه. باخه وانه له کاتیکا که خیزانه به ریژه که ی، کیژی پاسپارده که ی خوا له ناو جیگه دا که وتووه و خه ریکی ئاویلکه دانه. عهلی له نیو خورما جاری به ره ی نه جار چنگ خو لای، له ش تو زوای، بنکو ل ده کا، ئاو ده دپری، و ش

هه‌لده‌په‌رتیوی، د‌رک‌ودالان ب‌ژار ده‌کا، ب‌و ب‌ژیوی خ‌وی کار ده‌کا، به‌لام ناهیلن کار ب‌کا و خ‌م له‌ سه‌ر هه‌ژار تار ب‌کا. به‌ره‌ی ک‌وشک و ته‌لارسازان، په‌وه‌ی ده‌سپ‌ر و فیلب‌ازان ده‌یانزانی تا‌عه‌لی ب‌ج، ب‌ویان نالوی به‌راشکاوی ته‌سپی چا‌و‌چن‌وکی تا‌و ده‌ن. هاتن چ‌ییان کرد؟ به‌ناوی قورعان و ئابین، به‌فت‌وای خ‌واف‌ر‌وشان حه‌شاماتیان لی خ‌ر‌وشاند و به‌گ‌ژی‌دا چ‌وون. کاتی د‌یتیان به‌ره‌ی هه‌ژارانی عه‌لی ز‌وریان ده‌با، که‌وته‌ن باری گ‌زیکاری، قورعان به‌سه‌ر ر‌م‌بان‌وه ب‌و ت‌کا هاتنه مه‌یدانه‌وه، موسولمانی ساویلکه‌ی لاگیره‌ی عه‌لی فریویان خ‌وارد و خ‌ویان لی ب‌وارد، ته‌له‌ی قورعان کاری خ‌وی کرد، نه‌و لاگیره‌ی دام‌اوانیان به‌ف‌ه‌ند و فیلان له‌ناو ب‌رد.

عه‌لی به‌شمشیریک ک‌وژرا که‌ئایه‌تی فه‌رمانی ج‌یهاد ب‌و خودای له‌بال‌چ‌و‌غه‌ی هه‌لکه‌نرابوو، مه‌یدان ب‌و فیلب‌ازان چ‌و‌ل بوو، هه‌ژارخ‌و‌ر باویان هاته‌وه، سه‌رله‌نو‌ی هاته‌وه سه‌رمان، به‌ناوی خوا، به‌ناوی خه‌لیفه‌ی ئیسلام خ‌واردنمان ده‌ست پ‌نکرایه‌وه.

کوری عه‌لی ب‌ریاری دا له‌سه‌ر شوینی باب و باپیری خ‌وی ب‌روا. ب‌روای وابوو ده‌بی ده‌ستی ز‌وردار له‌سه‌ر بی‌ز‌وران لابه‌ری، له‌به‌رانبه‌ر داگیرکه‌ری دنیاپه‌رستا راپه‌ری، به‌لام ته‌ویش به‌فت‌وای میزه‌ربه‌سه‌ر و ر‌یش‌پانانی ته‌وزه‌مانی به‌دنه‌دانی ز‌ورداری پ‌یاوک‌وژ و ز‌ی‌ردار به‌وه‌به‌هانه که‌حوسین و په‌په‌روانی له‌به‌رانبه‌ر دوژمنانی به‌رواله‌ت موسولمان‌دا که‌مایه‌تین، به‌پ‌تی ئایه‌ت که‌مایه‌تی له‌ز‌وربه‌یاغی، خوین و مالیشی حه‌لاله، نه‌و دل‌س‌و‌زی هه‌ژاران‌ه‌ش له‌ناو برا. هه‌ر له‌وساوه ر‌وژری خ‌وشی ب‌و چه‌وساوانی بی‌تاوان له‌موسولمانان به‌سه‌ر چ‌وو. نه‌و ئیسلامه‌ی که‌له‌سایه‌ی ناسینی یه‌ک خوا، یه‌ک ر‌ووگه و یه‌ک قورعان بی‌وه‌ه‌وین ————— ی ب‌رای ————— ی مه‌رای ————— ی و

به رانبه ری تى و ته بابى هموو چیتیک له کۆمه ل دا، لیکه له لوه شا، به ش به ش کرا، ئوبالى باوکى یه کتر کوژ کوه ته ملی نه وه و نه تیجه و نه دیدیه ئاگا له هیچ نای بی په نا.

به سەتان له گزیکاران، له هموو دەر و ئاقاران بۆ به رژه وهندی زۆرداران گفتى سفت و مفت و راست و چه فتى دژى یه کيان له زمان پیغه مبه ره وه هه لبه ست، هه زار مانای جوړاو جوړیان بۆ ناته بابى نانه وه له قورعانه وه هه لکړاند. به هه زار ناو و ناتوره له یه کترنان، پیک هه لپرژان. ئیمه ی ژیره سته و ساویلکه و ده سته وه ستان و خاویلکه ش هه ر تاقمیکمان به هه وای سازى فیلبازیک کوپره گوی بووین و هه لبه زین و به گز یه کتریان دا کردین.

به ناوی سوننى و شیعه وه، به ناوی تۆله ی تاوانى باوانى هه زار سال مردووی رابردوو، به ناوی جه بر و ئیختیار، به ناوی قادری و چه شتى، به ناوی دوازده یی و هه شتى و به هه شتا هه زار ناوی تر، ئیمه ی ره نه چه رۆ و کریکار له یه کتر هه لآواردراین. سه ره رای ته وه ی که خوراین، تیک به درراین؛ تا سه رمان قال که ن به قول و نه کا هۆش بیته وه به رمان و له دووی دهرمان هه لوه دا بین.

له جیات ئەمه ی به رانبه ر به یاسای قورعان یه ک بگرین و وه ک یه ک بژین، بووینه ده سه خه پۆی خوینمژان. وپرای زباره ی ناره وای پیمان ده که ن، به گز یه کتریشمان دا ده که ن. هه رکه س کوژرا به قسه ی فتواده ری نوکه ر، له راهی خودا کوژراوین و حه واله ی به هه شت کراوین. ئەگه ر ماشین، بۆ خزمه تى ئەوان باشین. ئەشى به هره ی ره نه جى سالمان، پتویستی ژن و منالمان، بکه ینه ده ست چه ند قه له ویک تا له قه له وى نه که ون. ئیمه ش قانیه بین به به شى چاره ره شى و مه قمان له ده م دهرنه یه؛ حه قمان حه واله ی قیامه ت بی. برام! به لام وه ک پیشیان گوتوو یانه: «هه ر زالمه ی زه وایکی هه س»، ته وانه ی به فیل و گزی بۆ هه ژار خواردن و دزی یه ک پارچه یی موسولمانانیا ن هه لوه شاندا، به دابه ش دابه ش کردنمان بی هیز و بی پیزیان کردین، خو شیان تا سه ر خو شیان نه دیت.

زۆرداران و گەل خۆرانی بەری ئەوبەری دەریاکان - کە وەکوو دال لە شوین کە لاکان دەگەرین - لە چەندبەرەکی و نارێکی و کەنەفتی و کالای بەقیمەت و نەفتی ئیمە وەخۆ کەوتن. بە ناوی شارستانیەتی سپی پێستان، بە ناوی ئاواکردنەوهی و یران بووی و لاتانی تر، هێرشیان هینا و دەمیان تی ناین. گەورە و گچکە و سپی و زەری و پەش و بۆریان کردە ئازالی دۆشین و هەموو پەنج و تیکۆشینمان بە پرسی ئاودا بەرەو پۆژاوا بار کرا. لە بەرانبەر ئەم کارەدا بە ناوی ئەو ئازادبوونەیی کە خۆیان ناویان لێ ناوە و لە راستیش دا بۆ هۆش کوشتمان ژەهراوە، کردووینا کۆیلەیی خۆ و تەگبیری سەر بەخۆ بوونی خۆم ئیمان لە مێشک و دل داتەکاوە.

گەلانی گەل خۆر و زۆردار - کە ناومان ناوون ئیستعمار - فێریان کردووین خۆ پەرست بین؛ پوول پەرست بین. هەرچی ئەوان پیمان دەلێن گۆی لەمست بین. ئیمە بووینە کووپەیی هەلپەساردەیی ئەوان. هەرچی خشت و خال و ئەیاغ و کار پێ نەماوی ئەوانە، بە گەر ووی ئیمەیی دا دەکەن. هەمیشەش کاری وا دەکەن کە بە هیچ بار یەکتەر نەگرن. لە جیاوازی و شەر و شوور و بەر بەرە کایەتی بەهەر بەرن. کەچی لە سەر ئەو حالەش پرا پیاو پیرۆز و مەزنەکان (مەلا، ئاخوند، شیخ، موحتەهید) - کە خۆشیان زەدەیی بێگانە و دیلی ئەو پۆزی بەرانەن - هەر لە سەر بەزمی خۆیان و ئاورەگرەیی چەندبەرەکی و لێک جیاوازی خۆش تر دەکەن.

ئێستاش هەرکەس لە نوێژی دا دەستان بگری، هیندییک دەلێن سزای وایە لە دار بدری. کێ سەر وە سەر بەردە مۆریک بکا، لای دەستەیهک لە دین و ئایین لای داو. پوختەیی وتار تەفرەقە هەر وەک خۆی ماو و لە سایەیی ئەم تەفرەقە یەش تان و پۆی موسوڵمانەتی هەلۆهشاو و ئالۆزاو و کاری دین دوزمن لە باو. هەژارە کەیی لە بێگاری فیرەو نا مردوو!

من کە هەژاری ئەم چەرخی پەنجار چەرخی لە تۆ دوورم، پەنجار ئەو نەندەیی

چینی تو ده چه وسیم و رنج به خه سار و به نازار و له بیگارم. ته نیا چارم هر ئه وهنده له بهر چاوه خوا ئاوهز
بدا به گه وره و گچکه کانمان که بچنه وه سهر ری و شوینی راسته قانی خودا و دین و قورعانه که ی که ری
راسته و هم مو و خواستی عه دآله ت و له خو بوردن و یه کیه تی گه لانی چه وسینراو یه.

به ئاواتم ناوی "عه لی" که سی پیته و هر پیته ی رهمز و نیشانه ی خو شی و پیت و سهرکه وتنه، بکر پته
سهرمه شقی گشت و لپی لانه دهین.

عهین (ع) واتا عه دآله ت و لام (ل) رهمزی له خو بوردن و یی (ی) راسپی ری یه کیه تییه، یانی عه لی
ویستوو یه تی ده ست له سی ره وشت به رنه دهین:

عه دآله ت، له خو بوردن و یه کیه تی

عه لی شه ریعه تی

ناونامه

خویندیری بهریز، ئەو ناوانەیی لەو نووسراوە تووشیان دێی و نایانناسی، لێره دا بۆیان بروانە. ئەو ئەندەش بزانه ئەو ناوانەییە هێ منە و وەرگێراوی نووسراوی شەریعەتی نییە.

ئەبووزەر: ناوی جوندوب کورپی جوندە، لە هۆزی چۆڵپەرستی "غیفاری" بوو، سالی ۳۲ ی کۆچی مردوو. چوارەمین یا پینجەمین کەسێک بوو کە هاتۆتە سەر ئاینی ئیسلامەتی. لە شاری شام دژی مەعایە دواوە کە کۆشکی کەسکی بە هەژدە بار زیری دارایی رەش و پرووتی موسلمانان بنیات ناوە. مەعایە شکایەتی لە لای عوسمان کورپی عەففان کە ئەوساکە خەلیفە بوو لێ کردوو. بردووینانەتە مەدینە، لە مەدینەش لە سەر تەخشان و پەخشان و بەفیرۆدانی دارایی موسولمانان بە گژ عوسمان دا هاتوو، لە مەدینەش دەرکراوە و بۆ شوئیتیک بە ناو "رەبەزە" ناردراوە کە تا ژیاوە لەوی بوو، کە مردوو ئەو ئەندەیی نەبوو بەشی دوو گەزە جاوی کفنه کە ی بکا.

ئەندەلەس: لە ناو میژوووی پېشوووی عەرەباندا سەرانسەری ئیسپانیا و پورتەغالی ئیستەکانە دەگریتەو، سالی ۹۲ی کۆچی خەزاکەرانی موسولمان بە سەرکردایەتی تارق بەنی زیاد ناویک کە عەرەب نەبوو، بەرەبر بوو، دەستیان بە داگیرکردن کرد، بەرەبەرە تا سەر چۆمی "لوار"ی فەرەنسەشیان ئاژۆت. حوکمی عەرەبی و ئیسلامی بۆ ماوەی ۵ ۸۰ سال لە ئوروپا بەردەوام بوو. سالی ۸۹۷ی کۆچی، سیهەمین پوژی سەرسانی ۱۴۹۲ی زاینی، خاچپەرستان دوامین حاکمی عەرەبیان لە ئوروپا وەدەرناو و ئیتر حوکمی ئیسلامەتی لە وڵاتە دوابراو بوو.

بوودا: کوری فەرمانرەوایەکی گەرەوی وڵاتیکی لە لای نیپال لە باکووری بنارس بوو. لە تەمەنی بیست و نۆ سالیدا وازی لە ژن و مأل و کور و خوڤگوزەرانی خوئی هینا. بوو بە عەبدال لە شوین خوا بەدی کردن، لە ئەنجاما لە بن دارهەنجیریکی دا تیشکی خودا خوئی نیشان دا و نهیینی بۆ پروون بوونەو و کەوتە بیر پرووناک کردنەو.

بوودا دەلی: ژین زنجیره ئازاریکە؛ خواستی نەوسی بنیادەمیش سەرچاوەی ئەو ئازاریە تا پیاو هەیه و لە سەر دنیا دەژی هەوای نەوس - چەل و مل - ملی گرتوو و گەوی ئازار ناتراژین، کەوابوو هەتا هەین پەستین، گەرەکە لە چاکی و پاکی و بی ئازاری جانەوهران باری ئەولامان هەلبەستین، هەستی و خوڤشی بۆ پیاوی خاس لە پاش مەرگ دەست پێدەکا. زۆر لە سوڤیەکانی ئیمەش لە سەر ئەم بارە پوڤشتوون. وەک شاعیری هەرەگەرەوی کوردەواری "مەولەوی تاوگۆزی" دەفەرموئ:

بالام کردەو مەیل وەلای پەستی

وردیکلانەن دەروازە ی هەستی

بوسوئە: ژاک بنینی بوسوئە گەرەترین وتاریتری دەورانی خوئی لە فەرەنسە، سالی ۱۶۲۷ی. ز هاتۆتە دنیا. لەلە ی کوری "لوئی چاردهەم" بوو. پێهەلگوتن و شیوین نامەکانی بەناوبانگن، سالی ۱۷۰۴ی. ز مردوو. دیلفی: پەرسگای زۆر بەناوبانگی یۆنانی لە میژوینە یه کە ئیستاش

له بناری چپای "پارناسوس" دا شویننه واره که ی ههر ماوه.

دیموستنس یان دیموستن: له ۳۸۴ تا ۳۲۲ بهر له زایین ژیاوه. وتاریژ و دم پاراوی خاوه ن ناوی ههره گه وره ی یونانی زهمانی خو ی بووه.

زهردهشت: له زمانی ئاو یستایی دا زهره توشتره، واتا خیری وشتره زهرده. خه لکی لای گولی ورمپیه، به واته ی په پره وه کانی له نیوان چه رخی ههوت و شه شی پیش زایین دا ژیاوه. له دهست نه یاران پای کردووه و چۆته سهر چۆمی "تائیتی" که نه و چۆمه له گورگانه وه دپته خوار. فریشته هاتۆته لای و دلّی له پیسی و گه ماری ئه م جیهانه شتۆته وه و بردوویه ته عاسمانان و کردوویه ته میوانی خوا، به دلخۆشی هاتۆته وه سهر زه مین و خوا هیز و قه وه تی داوه به سهر دین و دوژمنانی دا. که له په خ گولی وان ژیاون و ناوی دیوانیان لی ناون. زال کراوه. گوشتاسب شا باوکی نه سفه ندیاره که ی رۆسته م کوشتی، زهردهشتی په سند کردووه و دینه که ی وه بره و خستووه.

ویده چپ به هه له ش چووبم به لام به بیری کورتی خۆم، چه می "تائیتی" ههر هه مان چه مه که پردی "تیه تی" لپیه و نزیک سهردهشت هه لکه وتووه، گورگانیش به لای منه وه "گه ورکان" ه که مه لبه ندی گه ورکایه تی نه و دیوه. سهردهشت به ناو زهردهشته وه ناو براوه و پیتی زی به سین گۆراوه. سهیری خو شیش له وه دایه که گوندیک له و ناوه هه یه ناویان ناوه "هورمزاوی" واتا ناوه دانی ئاهوره موزدا. گوندیکی دیش له شاربازپیری کوردستانی داگیرکراوی عیراقه به ناوی "ههرمن" که ته واو نه هریمه نه که ی به ناوبانگه.

سپارتاکوس: سالی ۷۳ پ. ز سهرکرده یی کۆیله ی رۆمی گرته دهست و شوپرسی دژی زۆرداران و کۆیله داران هه لایساند. به شی زۆری له باشووری ئیتالیا که وه ته دهست و پرزگاری کرد. سالی ۷۱ پ. ز دوژمنان به سهرکرده یی "کراسوس" و "یومیسیوس" سپارتاکووسیان شکاند و له تۆله ی نه و شوپرشه دا شه ش هه زار کۆیله یان خنکاند.

سهلمان: کابرایه کی ئیسفه هانی یان خه لکی رامهورمز بووه. له پینگادا چه ته ی غه ریب گرتوو یانه و به جوویکی به نی قوره یزه یان فرۆشتوو. کاتی ئیمانی هیناوه له ئاگاهه ی کردراوه و بوته یه کیک له یارانی هه ره به پیزی پیغه مبه ر. سالی ۳۵ یان ۳۶ ی کوچی له شاری مه داین - که پایته ختی پیشووی ئیران بووه - مردوو. ئیستاش گۆر په که ی پیروژه و ئه و شاره ی که ئه ویشی لی نیژراوه، ها به لای تاقی کیسراوه و به "سلمان پاک" ناو براوه.

شواتر: برتولد شواتر، که شه و شیمی زانی به ناوبانگی ئالمانی له نیوه ی یه که می چه رخی چارده هه می زاینی دا ژیاوه. زۆر سالان وایان ده زانی بارووت هه ر ئه و دایهیناوه. کۆنفشیوس یان کۆنفشیوس: سالی ۵۵۱ ی پ. ز هاتۆته دنیاوه. له ته مه نی بیست سالی دا کراوه ته وه زیری کشت و کالی فه رمان په وای مه لبه ندی "لوو" که ئیستا ناوی شانتۆنگه. له ئاکام دا دهستی له کاری ده ولت به رداوه و ژیاوی خۆی ته رخانای هه ژاران کردوو. له چین و ژاپۆن و رۆژه لاتی دوور ئیستاش په پره وی زۆر زۆرن.

مانی: وینه کیشی به ناوبانگی که به پیغه مبه ریش ناسراوه. له ده ورانی شاپووری کوری ئه رده شیری بابه کان دا ژیاوه و ئه رده شیری دینی مانی به و داوه. ئه رده شیری له سالی ۲۴۱ ی. ز یان ۲۴۰ ی. ز بوته شا و له ۲۷۲ زاینی دا مردوو.

فهره نگوک

خوینهری هیژا، ئە گەر هیندیک له وشەى ناو پەرتووکە که له گەلتا ئاشنا نەبوون، لیڕەدا بۆى پڕوانە.

ئاپۆرە = حەشامات	خەپە = ملقەوی ، تۆپنە	گازندە = گلەیی
ئاخ = خاک	داک = دایک	گچولە = تووتەلەسەگ
ئاژەل = مالات	پەخ = لا ، تەپەن	گزی = فینل و حیلە
ئاوا = جور ، تەرز	پەمەکی = عادى	گەپ = زەلام
ئاوەز = عەقل	زبەرە = هەرەوہز	گەمار = چلکن
ئاویلکەدان = دەمی گیاندان	زریزە = زنجیروکەى	لافاو = سیلاو
بارى = لۆسە	گەووردیلە	لانەواز = بیچارە
بانیزە = بانوچکە	زویر = ناپرازی	لەجەر = دالگوشت
بەرپەست = بەنداو	زەردومان = شاخ و هەلکەوت	لیزگ = هۆنە
بەژ = وشکانى	زەرى = سپی پیستی ئامال	ماف = بەش
بەلەنگاز = هەژار و داماو	زەرد	مخابن = حەیف
بیروون = بیابانى وشکارۆ	سەرژى کردن = سەربرین	مرو = پیاو
پالە = کریکار	سیوی = باب مردوو	مروڤ = بنیادەم
پەرسگا = مەعبەد ، مزگەفت	فرە = زۆر ، گەلیک	ناوتیدان = هاندان
پیت = بەرەکەت	قانه قدیله = ختووکه	نزار = زەبوون
تۆرەمە = بەرەى پاشەکەوت	قەبە = زەلام	نیروانا = نەمان بۆ بەختەوهرى
جون = دەستە	کۆیلە = عەبد	نیز = برسى
چاوچنوک = بەخیل ،	کەستەکی = گلەمت	والا = بەتال و پووچ